

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De miseria hominis & beneficiis Dei, 13

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

meæ, ne sibi risum exhibeant de me inimici tui, qui oderunt te. Exurge, Domine Deus meus, fortis meus; & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, à facie tua. Sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie tua: & ego abscondar in abscondito faciei tuæ, & gaudeam cum filiis tuis, satiatu omnibus bonis tuis. Et tu, Domine Deus, pater orphanorum: & tu mater pupillorum tuorum, audi ejulatum filiorum tuorum: & extende alas tuas, ut fugiamus sub eas à facie inimici. Turris fortitudinis Israël, qui non dormitas neque dormis custodiens Israël: quia non dormit neque dormitat hostis, qui impugnat Israël.

C A P V T XIII.

De miseria hominis, & beneficiis Dei.

I. **O** Lux quam non videt alia lux, lumen quod non videt aliud lumen; Lux quæ obtenebrat omnem lucem, & lumen, quod excæcat omne extraneum lumen; Lux à qua omnis lux, lumen à quo omne lumen. Lumen ad quod omne lumen est tenebræ, ad quod omnis lux obscuritas; Lux cui omnes tenebræ lumen, cui omnis obscuritas lux; Lux suprema quam cæcitas non obnubilat: quam caligo non hebetat, quam tenebræ non obscurant, quam nulla obstantia claudit, quam nunquam separat aliqua umbra; Lux, quæ illuminas omnia tota simul, semel, & semper: absorbe me in claritatis abyssum, ut videam undique te in te, & me in te, & cuncta sub te. Ne derelin-
quas

quas me, ne accrescant umbræ ignorantia
mea, & multiplicentur delicta mea. Sine te
enim omnia sunt mihi tenebræ, omnia mala;
quia nihil bonum sine te vero, solo, & sum-
mo bono.

2. Hoc confiteor, hoc scio, Domine
Deus meus, quia ubicunque sum sine te,
male est mihi præter te; non solum extra
me, sed etiam in me: quia omnis copia,
quæ non est Deus meus, mihi est egestas.
Satiabor tunc cum apparuerit gloria tua. Et
tu, Domine, vita mea beata, fac ut miseriam
meam confitear tibi, ex quo ab unitate bo-
nitatis tuæ, summo & uno bono, tempo-
ralium rerum multiformitas lapsam me per
carnales sensus dissipavit, & ab uno in mul-
ta divisit, & facta est mihi abundantia la-
boriosa, & egestas copiosa: dum aliud &
aliud sequebar, & à nullo implebar: dum
non in me inveniēbam te incommutabile &
singulare indivisum unum bonum: quod
consecutus, non egeo: quod consecutus,
non doleo: quod possidens, satiatur totum
desiderium meum.

3. Heu miseria super miseriam: cum
misera anima mea à te refugit, cum quo
semper abundat & gaudet: & sequitur mun-
dum, cum quo semper eget & dolet. Mundus
clamat, deficio: tu, Domine clamas, reficio;
& miseria mea prava magis sequitur defi-
cientem, quam reficientem. Plane infirmitas
mea hæc est. Medice spirituum, sana illam;
ut confitear tibi, salus animæ meæ, toto
corde meo super omnibus beneficiis tuis,
I 5 quibus

quibus pascis me à juventute mea , & usque in senectam & senium. Te deprecor per teipsum, ne derelinquas me : fecisti me, cum non essem ; redemisti me , cum perissem : perieram mortuus fueram ; ad mortuum descendisti, mortalitatem suscepisti : ad servum Rex descendisti ; ut servum redimeres, te ipsum tradidisti. Vt ego viverem, tu mortem suscepisti, mortem vicisti. Me instauroasti, cum te humiliasti.

4. Perieram, abieram, in peccatis venundatus eram : venisti pro me, ut redimeres me : & tantum me dilexisti, ut sanguinem tuum in pretium dares pro me : dilexisti me Domine plusquam te; quia mori voluisti pro me. Tali pacto, tam caro pretio, reduxisti me de exilio, redemisti me de servitio ; retraxisti me de supplicio ; vocasti me nomine tuo : signasti me sanguine tuo, ut memoriale tuum semper esset apud me, & nunquam recederet à corde meo qui pro me non recessit à cruce. Vnxisti me oleo tuo, quo tu unctus fuisti ; ut à te Christo dicerer Christianus. En in manibus tuis descripsisti me, ut semper sit memoria apud te, si tamen memoria tua jugiter fuerit apud me. Sic igitur gratia tua semper & misericordia prævenerunt me. De multis namque & magnis periculis saepe liberaisti me, liberator meus. Quando erravi, ad viam reduxisti me : quando ignoravi, docuisti me : quando peccavi, corripuisti me : quando tristis fui, consolatus es me : quando desperavi, confortasti me : quando cecidi, erexisti me : quando steti, tenui-

tenuisti me: quando ivi, deduxisti me:
quando veni, suscepisti me: quando dormi-
vi, custodisti me: quando clamavi, exaudi-
stisti me.

C A P V T X I V.

*Quod Deus perpetua inspectione considerat
opera & intentiones hominum.*

1. **H**Æc enim & multa alia beneficia fe-
cisti mihi, Domine Deus meus, vita
animæ meæ, de quibus dulce esset mihi sem-
per loqui, semper cogitare, semper tibi gra-
tias agere: ut possim te semper pro omnibus
bonis tuis laudare, & amare te toto corde
meo, & tota anima mea, & tota mente mea,
& tota fortitudine mea, simul ex omnibus
medullis & intimis cordis mei, & omnium
compagum mearum. Beata dulcedo, Domi-
ne Deus meus, omnium qui delectantur in
te. Sed imperfectum meum viderunt oculi
tui. Oculi, inquam, tui multo lucidiores
sunt Sole, circumspicientes omnes vias ho-
minum, & profundum abyssi, & in omni
loco contemplantur semper bonos & malos.

2. Cum enim cunctis præsideas, singula
implens, totus semper ubique præsens, cun-
ctorumque curam agens, quæ creasti: quia
nihil odisti eorum, quæ fecisti: sic gressus
meos semitasque consideras, & die noctu-
que super custodiam meam vigilas, omnes
semitas meas diligenter notans: Speculator
perpetuus, veluti si totius creaturæ tuæ, cæli
& terræ oblitus, tantum me solum confide-
res, & nihil sit tibi curæ de aliis. Neque
enim